

Dítěti, jenž naposled seděti zůstalo, děti všecky jako na posměch nad hlavou rukama tleskají a hra znova začíná.

Sil Pe - tr pro - so i pše - ni - čku, na - šli sme my tam kře - pe - li - čku,

kře - pe - li - čku má - me, kře - pe - la ne - má - me, Má - lo nás, pod, A - ni - čko, me - zi nás.
ke - rak my se vdá - me, dyž kně - za ne - má - me.

Sil Petr proso i pšeničku,
našli sme my tam křepeličku,
křepeličku máme,
křepela nemáme,

kerak my se vdáme,
dyž kněza nemáme.
[: Málo nás, :]
pod, Aničko, mezi nás.

Jinde zvou hru tu na křepeľku a ji provozují jako hru o Elišce. Křepelka se v prostředku točí a zve k sobě křepela, až všickni do kola se sešli, načež se propouštění děje, jak tam výše při Elišce.

U Brna v Žebětíně zvou hru podobnou »na myšku«. Stojí děvy v kole a jedna v prostředku chodí do kola a volá jednu po druhé zpívajíc:

Utekla nám myška do strniska,
nemáme jí duma vod včeréška.
Málo nás, málo nás,
pod, Marjáno, mezi nás.

A když byly již všecky až na jednu vyvolaly, tedy se na tu ostatou shluknou a pleskají po ní rukama.

Podobná hra u Brna v Kuřimi, již jmenují: »Uybírej sobě«, a v Polešovicích »na holoubka«. Jedna děva stojí prostřed kola děv skákajících, pak stanou a ona prostřednice chytne některou z tlupy a poskákavší s ní pustí ji a jde se s jinými chytnout, ana ta druhá v prostředku zůstala. Zpívá se při tom píseň:

2172.

Z Uhřic

Spa-dl s pece Ma-leňák, ro-ztr-hl si plá-teňák, Ma-le-ňáčka pla-ka-la, dyž plá-te-ňák lá-ta-la.

Spadl s pece Maleňák,
roztrhl si pláteňák.
Maleňáčka plakala,
dyž pláteňák látala.

Spadl s pece holóbek,
roztrhl si žalódek.
Fuk s holóbkem do pece,
ať se nám tam upeče.¹⁾

¹⁾ Holubička plakala,
dyž žalódek látala.

Přidáváme ještě hru poněkud podobnou na luňáku.

Hra na luňáčka

Hrají na luňáčka (junáčka) na Hané děvčátko malá, až asi do desíti let. Postoupají sobě na trávníčku na řádek jedna za druhou a každá se chytá rukama ramen své předky. Jedna ale (luňák), vně jich jsouc, okolo nich pochází kolek v ruce držic, a ony stojíce zpívají: